

आथर्वणो बृहद्विवः । इन्द्रः । त्रिष्टुप् ।

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेषनृम्णः ।

सद्यो जज्ञानो नि रिणाति शत्रून्नु यं विश्वे मदन्त्यूमाः ॥ १०.१२०.०१

यतः । उग्रः- उद्गूणः । त्वेषनृम्णः- दीप्तबल इन्द्रः । जज्ञे- जातः । तदित्- तदेव । भुवनेषु- ज्येष्ठम् ।

आस- अभवत् । विश्वे- सर्वे । ऊमाः- प्राणिनः । यम् । अनु मदन्ति- अनुतुष्यन्ति । सः । सद्यः- क्षणेन । जज्ञानः- जातः । शत्रून्- वृत्राणि । नि- नितराम् । रिणाति- हिनस्ति ॥१॥

वावृधानः शवसा भूर्योजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति ।

अव्यनच्च व्यनच्च सस्त्रि सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु ॥ १०.१२०.०२

भूर्योजाः- प्रभूतबलः । शवसा- बलेन । वावृधानः- वर्धमानः । शत्रुः- शत्रुशत्रुः सन् । दासाय- वासनादास्यभावनाय । भियसम्- भयम् । दधाति- यच्छति । अव्यनच्च व्यनच्च- जीवमजीवम् । सस्त्रि- शोधयति । ते- तव । मदेषु- हर्षे । प्रभृता- त्वया भृतानि भूतानि । सं नवन्ते- सङ्गच्छन्ते ॥२॥

त्वे क्रतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः ।

स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सु मधु मधुनाभि योधीः ॥ १०.१२०.०३

त्वे- त्वयि । क्रतुमपि- सङ्कल्पान् कर्माणि वा । वृञ्जन्ति- समापयन्ति । ऊमाः- यजमानाः । एते- इमे । विश्वे- सर्वे । द्विः- जायया पत्या वा युगलभूताः । त्रिः- अपत्येन त्रिः । भवन्ति । स्वादोः स्वादीयः- मधुरतमः सन् । स्वादुना- माधुर्येण । सृज- उत्पादय । मधु- मधुरम् । अदः- अपत्यम् । मधुना- माधुर्येण । सम्- सम्यक् । सु- सुष्ठु । अभि- आभिमुख्येन । योधीः- योधय क्रीडयेति भावः ॥३॥

इति चिद्धि त्वा धना जयन्तं मदैमदे अनुमदन्ति विप्राः ।

ओजीयो धृष्णो स्थिरमा तनुष्व मा त्वा दभन्यातुधाना दुरेवाः ॥ १०.१२०.०४

इति- एवम् । चित्- एव । हि- खलु । धना- सम्पदः । जयन्तम् । मदेमदे- हर्षे हर्षे । विप्राः-
मेधाविन उपासकाः । अनुमदन्ति- अनुतुष्यन्ति । ओजीयः- बलीयान् । धृष्णः- शत्रुधर्षकः सन् ।
स्थिरम्- दाढ्यम् । आ तनुष्व- कुरु । दुरेवाः- दुर्गतयः । यातुधानाः । त्वा- भवन्तम् । मा दभन्-
मा हिंसन्तु ॥४॥

त्वया वयं शाशद्वाहे रणेषु प्रपश्यन्तो युधेन्यानि भूरि ।

चोदयामि त आयुधा वचोभिः सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥ १०.१२०.०५

भूरि- प्रभूतानि । युधेन्यानि- योधनार्हाणि । प्रपश्यन्तः । रणेषु- युद्धेषु । त्वया- भवता । वयम् ।
शाशद्वाहे- वृत्राणि शातयामः । ते- तव । आयुधा- आयुधानि । वचोभिः- मन्त्रैः । चोदयामि-
प्रेरयामि । ब्रह्मणा- मन्त्रेण मेधया वा । ते- तव । वयांसि- हव्यानि । सं शिशामि- संस्करोमि ॥५॥

स्तुषेय्यं पुरुवर्षसमृभ्वमिनतममाप्त्यमाप्त्यानाम् ।

आ दर्षते शवसा सप्त दानून् प्रसाक्षते प्रतिमानानि भूरि ॥ १०.१२०.०६

स्तुषेय्यम्- स्तुत्यम् । पुरुवर्षसम्- बहुरूपम् । ऋभ्वम्- उरुभासमानम् । इनतमम्- अतिशयेन
स्वामिनम् । आप्त्यानां आप्त्यम्- अतिशयेन आप्तहितकारिणमिति वैदिककोशः । आप्यम्- प्राप्यम् ।
इन्द्रं स्तौमि । शवसा- बलेन । सप्त दानून्- सप्त दानवान् भूर्भुवरादिसप्तभूमिकारोधकान् । आ दर्षते-
आभिमुख्येन हिनस्ति । भूरि- प्रभूतानि । प्रतिमानानि- प्रतिरूपाणि । प्र साक्षते- प्रसहते ॥६॥

नि तदधिषेऽवरं परं च यस्मिन्नाविथावसा दुरोणे ।

आ मातरां स्थापयसे जिगत्वा अत इनोषि कर्वरा पुरूणि ॥ १०.१२०.०७

यस्मिन् । दुरोणे- सदने । अवसा- तर्पकेण हविषा । आविथ- अतृप्यः । तस्मिन् सदने । परं च
अवरं च । तत्- धनम् । नि दधिषे- स्थापयसि । जिगत्वा- गतिशीले । मातरा- द्यावापृथिव्यौ । आ
स्थापयसि । अतः- तस्मात् । पुरूणि- बहूनि । कर्वरा- कर्माणि । इनोषि- करोषि ॥७॥

इमा ब्रह्म बृहद्विवो विवक्तीन्द्राय शूषमग्रियः स्वर्षाः ।

महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजो दुरश्च विश्वा अवृणोदप स्वाः ॥ १०.१२०.०८

अग्रियः- प्रथमः । स्वर्षाः- स्वर्गसम्भक्ता । बृहद्विः- महाप्रकाश उपासकः । इन्द्राय- परमेश्वराय ।
शूषम्- सुखम् । इमा ब्रह्म- एतान् मन्त्रान् । विवक्ति- वदति । महः- महतः । गोत्रस्य-
गोसमूहस्य । स्वराजः- स्वप्रकाशस्य । क्षयति- ईष्टे । विश्वा दुरश्च- सर्वद्वाराणि । स्वाः-
आत्मीयानि । अप अवृणोत्- अपावृणोत् ॥८॥

ए॒वा म॒हान्बृ॒हद्वि॒वो अथ॒र्वावो॑च॒त्स्वां त॒न्व॑मिन्द्र॒मेव॑ ।

स्व॒सारो मा॒तरि॒भ्वरी॒ररि॒प्रा हि॒न्वन्ति॑ च॒ शव॑सा॒ वर्ध॑यन्ति च ॥ १०.१२०.०९

एवा- एवम् । महान्- महात्मा । बृहद्विः- महाप्रकाशः । अथर्वा- चित्तवृत्तिनिरोधकः ।
थर्वतिश्चरतिकर्मा तत्प्रतिषेध इति यास्कः । स्वां तन्वम्- स्वस्वरूपभूतम् । इन्द्रमेव-
ईशनाधिदैवतमेव । अवदत्- अब्रवीत् । स्वसारः- स्वतः सरणशीलाः । मातरिभ्वः- मातरि
अन्तरिक्षे भूम्यां वर्तमाना वा । अरिप्राः- अदोषा अपः । हिन्वन्ति च- प्रेरयन्ति च । शवसा- बलेन ।
वर्धयन्ति च ॥९॥